

ikke blot en Forbindelse: f. Ex. over Hamborg med de paagjældende Affætningssteder, og dersom dette skulde vise sig at være Tilfældet, siger jeg, at det ganske vist er til Gavn for Samfundet. Det er disse Betragtninger, der have ført mig bort fra det principielle Standpunkt og til at følge den ærede Ordfører, der har sat særlig Pris paa at faae denne Sag sat igjennem. Faae vi en Toldlov i Løbet af de 5 Aar, kan man selvfølgelig, hvis man enes derom, forandre den her foreliggende Løvs Indhold, selv om de 5 Aar ikke maatte være forløbene. Det er disse forskellige Betragtninger, der have bragt mig til at hørse fra mine Betæneligheder og gaa ind paa Sagen.

Ordføreren (Bojzen): Det er kun en Sidebemærkning jeg vil gjøre til den ærede sidste Taler, idet den ikke vedrører selve den foreliggende Sag; det er med Hensyn til hvad han yttrede angaaende Konkurrencen i Sukkerindustrien. Der har det ærede Medlem ikke Ret. Det fremgaar af de foreliggende statistiske Oplysninger, at der indføres her i Landet et saa betydeligt Kvantum raffineret Sukker, at det vistnok vidner om, at en Konkurrence ikke kan være ubeløstet, ikke engang under de nuværende Indførselsafgifter, som jo ere temmelig betydelige. Efter de statistiske Oplysninger indføres der $4\frac{1}{2}$ Million Pund, hvoraf over $3\frac{1}{2}$ Million Pund gaar til indenlandsk Konsum. Det var den Sidebemærkning, jeg vilde tillade mig. Maatte jeg, da jeg har faaet Ordet, endnu gjøre en Bemærkning. Det ærede Medlem vilde anvende Analogien af Toldlovens §§ 25—28 til Støtte for, hvad der her er foreslaaet, og jeg tror, han har Ret til at gjøre det, ligesom jeg ogsaa selv gjorde det, da jeg første Gang havde Ordet. Iøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa en anden Analogi, som er paaberaabt i Anmærkningerne til Lovforslaget, og som maaste ligge endnu nærmere, idet det ikke alene er en Analogi fra, men ogsaa en eventuel Anvendelse af Loven om Frilagre af 4de December 1863. Det er klart, at der derved er i Principet aabnet Udgang, ikke til at tilbagebetale erlagt Told ved Gjenudførsel, men til at undgaa overhovedet at komme i Berøring med Toldvesenet, altsaa til slet Intet at betale og saaledes heller ikke til at faae Godtgjærelse. Det er omtalt i Anmærkningerne til Lovforslaget, at den hele Sag mulig kunde have været ordnet ved Benyttelsen af denne Lov om Frilagre, men at der med Udførslen deraf var forbundet visse praktiske Vanskeligheder; som gjorde, at man foretrak at faae en Ordning ad den Vej, som her er foreslaaet. Jeg anfører dette kun, fordi jeg tror, at det er en nærliggende Analogi med Hensyn til det Princip, hvorpaa dette Forslag hviler, nemlig at Staten i intet Tilfælde, hvor ikke nødvendige

Grunde kræve det og Hensynet til Kontrollen nødvendigvis gjør det, bør kræve at beholde Tolden for en indført Gjenstand, naar den igjen udføres. Med Hensyn til de øvrige Hensillinger, det ærede Medlem kom med angaaende lignende Reglers Anvendelse overfor andre Industrier, da er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at man bør gaa den Vej, forsaavidt Hensynet til den nødvendige Kontrol tillader det. Jeg skal overfor de enkelte Exempler, han anførte, nemlig Spørgsmaalet om Udførsel af Skibe, udtrykkelig gjøre opmærksom paa, at, medens det af Regjeringen forelagte Toldlovsforslag ingen Bestemmelse har derom, indeholdt det her i Folkethinget ifjor indbragte Toldlovsforslag den udtrykkelige Regel ogsaa med Hensyn til dette, at Toldgodtgjærelse skulde finde Sted for de Materialier, der vare benyttede til Bygning af Skibe. Det er vistnok en meget naturlig Regel, som eventuelt ogsaa vilde kunne anvendes paa andre Gjenstande.

Berg: Det ærede Medlem mente, at jeg havde Ret i, at det var et aldeles forsvindende Beløb af raffineret Sukker, der indførtes heri Landet; men de Tal, der staa i det statistiske Labelværk, hvoraf det ærede Medlem oplæste, viste netop, at jeg havde Ret.

Zauber: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds gjorde opmærksom paa, at Bestemmelserne i §§ 25 og 27 i Toldloven allerede nu gave Overtoldbestyrelsen en Myndighed, der gaar i samme Retning som den, man her vil give ved særlig Lov. Jeg skal derimod anføre, at ganske sikkert give de nævnte Paragrafer Overtoldbestyrelsen en saadan Myndighed, men der er i den samme Lov af 4de Juli 1863 fastsat Undtagelser derfra. Nogle Undtagelser gaa i den Retning at begunstige de paagjældende Artikler og Fabrikationer. Det gjælder om Sukker og Træløst, der begunstiges. Derimod gaa Bestemmelserne om Spiritus i modsat Retning. Spiritus bliver ugunstigere stillet end efter den almindelige Regel, og Overtoldbestyrelsen kan ifølge de almindelige Regler i Loven af 4de Juli 1863 ikke give indført Spiritus, der atter udføres, en Udførselsgodtgjærelse, som svarer til Indførselstolden. Det er udtrykkelig forbudt i Loven af 1863. De Fabrikter altsaa, som ville drive en saadan Forretning som den, her er Tale om, ere ved Loven stillede ugunstigere paa dette Punkt, medens de paa andre Punkter, ved Hjælp af den meget høie Told, ere stillede gunstigere. Nu vil man ophæve denne ugunstige Bestemmelse og lade den for Fabrikterne gunstige, men for hele Landet ugunstige Bestemmelse blive staaende. Det er det, jeg tror er vigtigt og Noget, vi ikke bør gjøre. Hvad Skibe angaar, som ogsaa bleve omtalte, vil jeg gjøre opmærksom paa, at der finder jo ganske